

Sygn. akt I C 1186/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Korfanty

Protokolant: Sylwia Pordzik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lutego 2016 roku w G.

sprawy z powództwa **B. P.**

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda B. P. kwotę 6.121,38 (sześć tysięcy sto dwadzieścia jeden złotych trzydzieści osiem groszy) z każdorazowymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 grudnia 2014 roku oraz kwotę 1.961,70 zł (tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt jeden złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
2. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 6,45 zł (sześć złotych czterdzieści pięć groszy) tytułem nieuiszczonej opłaty od rozszerzonego powództwa.

SSR Grzegorz Korfanty

Sygn. akt I C 1186/15

UZASADNIENIE

Powód B. P., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 5.991,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 18 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty. Nadto, powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód wyjaśnił, że w dniu 18 listopada 2014 roku, w wyniku kolizji drogowej, doszło do uszkodzenia samochodu marki J. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiącego jego własność. Sprawcą zdarzenia był inny uczestnik ruchu, który posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wykupione u pozwanego. Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, a ta w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciła na jego rzecz odszkodowanie w kwocie 1.980,54 zł. Powód wskazał, że pozwany, w toku postępowania likwidacyjnego, uznał wysokość kosztów naprawy w wysokości 7.972,28 zł wskazanych przez powoda. Tym samym zaakceptował sposób naprawy, jak i konieczność zakupu części zamiennych. Uzależnił jednak wypłatę pełnego odszkodowania od udokumentowania przez powoda wykonania faktycznej naprawy pojazdu. W ocenie powoda takie działanie pozwanego jest nieuprawnione, a pozwany jest zobowiązany do wypłaty odszkodowania w pełnej wysokości.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka Akcyjna w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że ponosi odpowiedzialność za szkodę powstałą w pojeździe powoda. Wskazał, że w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłacił na jego rzecz odszkodowanie w wysokości adekwatnej do rozmiaru powstałej szkody. W dalszej kolejności pozwany podał, iż po dokonaniu ponownej analizy dokumentów zgromadzonych w toku postępowania wyjaśniającego uznał, że znaczna część uszkodzeń nie powstała wskutek zgłoszonego zdarzenia. W konsekwencji pozwane towarzystwo zakwestionowało wysokość kosztów naprawy, zgłoszoną przez powoda.

Na rozprawie w dniu 29 października 2015 roku powód podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. Podkreślił nadto, że pozwany zaakceptował kalkulację naprawy.

Pismem procesowym, złożonym w dniu 15 stycznia 2016 roku, powód rozszerzył powództwo o kwotę 129,64 zł i ostatecznie wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 6.121,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty. Odpis przedmiotowego pisma został doręczony stronie pozwanej w dniu 8 lutego 2016 roku .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 listopada 2014 roku pojazd marki J. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność B. P., brał udział w kolizji drogowej spowodowanej przez innego uczestnika ruchu, ubezpieczonego w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej w W..

W dniu zdarzenia B. P. zgłosił szkodę w pojeździe ubezpieczycielowi sprawcy w postaci uszkodzenia przedniego prawego zderzaka, przedniego prawego reflektora, przedniego prawego nadkola oraz przedniego prawego błotnika, a ten w wyniku prowadzonego postępowania likwidacyjnego, wypłacił na jego rzecz odszkodowanie w kwocie 1.980,54 zł.

/okoliczności bezsporne, a nadto: akta szkody na dysku CD nr (...) (k. 26), zeznania świadka M. T. (1) k. 54, zeznania świadka M. T. (2) k. 55/

B. P., nie godząc się z przyznaną mu kwotą odszkodowania, zlecił sporządzenie prywatnej kalkulacji kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. Z treści sporządzonej na jego zlecenie kalkulacji wynikało, że koszt naprawy pojazdu wynosił 7.972,28 zł brutto.

/dowody: kalkulacja naprawy (k. 5 – 8)/

Pismem z dnia 28 stycznia 2015 roku B. P. wezwał (...) Spółkę Akcyjną w W. do zapłaty kwoty 6.237,74 zł, stanowiącą dopłatę do należnego mu odszkodowania.

/dowód: pismo z dnia 28.01.2015 r. (k. 11)/

Uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki J. (...) o numerze rejestracyjnym (...), w zakresie uszkodzeń pochodzących ze zdarzenia z dnia

18 listopada 2014 roku, przy zastosowaniu części oryginalnych oraz średniej stawki za roboczogodzinę, wynosił 8.101,82 zł.

/dowód: pisemna opinia biegłego sądowego (k. 42 – 51)/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił częściowo w oparciu o okoliczności bezsporne, natomiast w pozostałym zakresie oparł się o wymienione wyżej dowody z dokumentów, których autentyczność i treść – z zastrzeżeniem dotyczącym prywatnej kalkulacji – nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Z uwagi na kwestionowanie wysokości uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu i prawidłowości wyliczenia wysokości szkody w kalkulacji pochodzącej od powoda, Sąd – zgodnie z wnioskiem stron – dopuścił dowód z opinii biegłego. Treść tej opinii nie była kwestionowana przez żadną z nich, a Sąd ocenił ją jako rzetelną, wiarygodną i fachową.

Sąd, ustalając zakres uszkodzeń pojazdu powoda, powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 18 listopada 2014 roku, oparł się również na wiarygodnych zeznaniach świadków M. T. (1) i M. T. (2). Należy bowiem wskazać, że świadek M. T. (2) był kierowcą przedmiotowego pojazdu w dniu kolizji, natomiast M. T. (1) widziała samochodów, zarówno przed jak i po zdarzeniu. W związku z tym świadkowie potrafili rzetelnie opisać rodzaj uszkodzeń, które nastąpiły w pojeździe w wyniku kolizji.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zasada odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej nie była przez nią kwestionowana, stąd też w niniejszych rozważaniach należy zauważyć jedynie, iż jej podstawą faktyczną było zaistnienie kolizji drogowej, w czasie której uszkodzeniu uległ pojazd stanowiący własność powoda, a sprawca której był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej.

Przepis art. 822 § 1 k.c. stanowi, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Według § 2 tego przepisu, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. W oparciu zaś o § 4 przepisu, uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela określony jest przez zakres odpowiedzialności ubezpieczonego, w granicach sumy gwarancyjnej (tak m.in.: art. 36 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Dz. U. z 2003 roku, Nr 124, poz. 1152 ze zm.). Natomiast odpowiedzialność posiadacza pojazdu w niniejszej sprawie oparta jest o art. 436 k.c. w zw. z art. 415 k.c. Między stronami poza sporem pozostawało, że spełnione zostały wszystkie ustawowe przesłanki wynikające z tych unormowań.

Kwestię sporną w niniejszej sprawie stanowiła wysokość należnego powodowi odszkodowania, tj. kwota jaką zakład ubezpieczeń winien wypłacić likwidując poniesioną przez niego szkodę.

Zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń co do zasady jest identyczny jak zakres odpowiedzialności posiadacza pojazdu mechanicznego, który spowodował szkodę. Zgodnie z treścią przepisu art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (§ 1), a w tych granicach naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (§ 2). Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 § 1 k.c.). Przy tym świadczenie ubezpieczyciela ma umożliwić poszkodowanemu przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego (tj. naprawienie pojazdu). Odszkodowanie powinno ściśle odpowiadać szkodzie. Nie może być ono niższe niż realny, rynkowy koszt niezbędnej naprawy, gdyż wtedy uszczerbek w majątku poszkodowanego nie zostanie w pełni skompensowany. Powołany art. 363 k.c. wprost wskazuje na uprawnienie poszkodowanego

(i obowiązek podmiotu odpowiedzialnego za zdarzenie) przywrócenia rzeczy do stanu sprzed zdarzenia lub żądania kwoty w wysokości odpowiadającej kosztom tego przywrócenia.

Między stronami nie były sporne okoliczności wypadku, ani podstawy odpowiedzialności pozwanej. Kwestią sporną pozostawała wysokość należnego powodowi odszkodowania. Biegły ustalił, że uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu przy użyciu części oryginalnych wynosi 8.101,92 zł brutto. W tym miejscu należy zaznaczyć, że brak było dostępnych części typu Q w zakresie uszkodzeń samochodu powoda.

Mając na uwadze powyższe Sąd – na podstawie wniosków opinii biegłego – przyjął kwotę 8.101,92 zł brutto jako uzasadniony koszt naprawy pojazdu uszkodzonego w związku ze zdarzeniem z dnia 18 listopada 2014 roku.

W toku postępowania likwidacyjnego wypłacono powodowi 1.980,54 zł, a zatem do wypłaty pozostała kwota 6.121,38 zł.

Wobec powyższego zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.121,38 zł z każdorazowymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 grudnia 2014 roku.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152). Jako że roszczenie odsetkowe powoda, także co do początkowej daty jego naliczania, nie było kwestionowane, Sąd zasądził odsetki od kwoty odszkodowania, zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zasądzając je w całości od strony pozwanej przegrywającej spór. Na koszty procesu powoda, w łącznej kwocie 1.961,70 zł, złożyły się opłata od pozwu w kwocie 300 zł, wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 1.200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz wykorzystana zaliczka na wynagrodzenie biegłego sądowego w kwocie 444,70 zł.

Natomiast w punkcie trzecim wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 6,45 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od rozszerzonego powództwa.

SSR Grzegorz Korfanty